

Runovisailu tunnetuista suomalaisista runoista

Kopioi, tarvittaessa suurena ja tulosta runonsäkeet. Voit myös kirjoittaa säkeitä esim. fläppitaululle tai paperille. Pareittain tai pienissä ryhmissä ratkaistaan, mitkä sanat puuttuvat. Jos runot ovat tuntemattomia, osallistujat voivat keksiä mieleisiään sanoja ja luoda näin ihan uusia runoja. Lopussa on oikeat vastaukset sekä runon nimi, runoilija, kokoelman nimi ja ilmestymisvuosi.

Mikä sana puuttuu tunnetun runon värssystä?

1. Jo valkenee kaukainen _____
ja koillisest' aurinko nousee
ja _____ kiirehtii pois,
2. Hänt' aina ma katselen ihailuin,
väliin kyynesilmin, mut _____ suin:
hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä _____ kauniimpi ois.
3. Hyvä on hiihtäjän hiihdellä,
kun _____ häll' on myötä,
kun _____ on aukaistu edessään –
4. Kell' _____ on, se _____ kätkeköön,
kell' _____ on, se _____ peittäköön,
5. Heilani on kuin _____
ja oraspellon kukka,
sillä on silmät kuin _____
ja poski kuin nurmen nukka.
6. _____ oot sinä, ihminen, kaiken keskellä _____,
_____ syntynyt oot, _____ sa lähtevä oot.
7. Minä menin _____ alle
ja lähdin maailmalle
pois _____ pakohon.
8. Kaksi vanhaa, vanhaa _____
nuokkuu hiljaa _____ aidalla.
9. Kosteasta kodostaan
nous _____ puuhun laulamaan.

10. Tein lasinkuultavan _____.
Älä luule, että voit
sen alta _____.

11. Niin mä kerran _____ aloin,
niin mä kuljen _____ jaloin.

12. On _____ sulla, mut _____ mulla,
on mulla hautajaiset, sulla häät.
Siis _____ anna nyt morsianna,
kun viime kerran minut vielä _____.

13. Älä _____ pelkää,
sen kauneutta kiellä.
Suo sen _____ tulla
tai jos liettä ei sulla,
sitä vastaan käy _____,
älä käännä sille selkää.

14. Ihanat vaaleat _____ liukuvat taivaalla.
Hiljaa ja lumoavasti laulaa _____.

15. Oi, sano _____ ,
olen tunteellinen _____,
olen hyvä, kiltti, _____.

Oikeat vastaukset:

1. Jo valkenee kaukanen **ranta**
ja koillisest' aurinko nousee
ja **autereet** kiirehtii pois,
(Onnelliset, Aleksis Kivi, Kanervala, 1866)

2. Hänt' aina ma katselen ihailuin,
väliin kyynele-silmin, mut **naurussa** suin:
hän kaunis on, min' en tietää vois,
minä hetkenä **ihminen** kauniimpi ois.
(Minä aikana ihminen kaunein on? Alpo Noponen, Nuoruuden muistoksi, 1912)

3. Hyvä on hiihtäjän hiihdellä,
kun **ystävä** häll' on myötä,
kun **latu** on aukaistu edessään –
(Hyvä on hiihtäjän hiihdellä, Eino Leino, Hiihtäjän virsiä, 1900)

4. Kell' **onni** on, se **onnen** kätkeköön,
kell' **arre** on, se **arteen** peittäköön,
(Laulu onnesta, Eino Leino, Hiihtäjän virsiä, 1900)

5. Heilani on kuin **helluntai**
ja oraspellon kukka,
sillä on silmät kuin **sametista**
ja poski kuin nurmen nukka.
(Heilani on kuin helluntai, Larin-Kyösti, Tän pojan kevättrallatuksia, 1897)

6. **Yksin** oot sinä, ihminen, kaiken keskellä **yksin**,
yksin syntynyt oot, **yksin** sa lähtevä oot.
(Elegioja 3., V. A. Koskenniemi, Elegioja, 1917)

7. Minä menin **hattuni** alle
ja lähdin maailmalle
pois **köyhyyttä** pakohon.
(Tuulentupa, Einari Vuorela, Täällä kaukana, 1927)

8. Kaksi vanhaa, vanhaa **varista**
nuokkuu hiljaa **pellon** aidalla.
(Syksy, Lauri Pohjanpää, Metsän satuja, 1924)

9. Kosteasta kodostaan
nous **hauki** puuhun laulamaan
(Hauen laulu, Aaro Hellaakoski, Jääpeili, 1928)

10. Tein lasinkuultavan **laulun**.
Älä luule, että voit
sen alta **paeta**.
(Laulu, P. Mustapää, Koiruoho, ruusunkukka, 1947)

11. Niin mä kerran **tieni** aloin,
niin mä kuljen **paljain** jaloin.
(Paljain jaloin, Uuno Kailas, Paljain jaloin 1928)

12. On **ilo** sulla, mut **suru** mulla,
on mulla hautajaiset, sulla häät.
Siis **kätes** anna nyt morsianna,
kun viime kerran minut vielä **näät**.
(Häätanhu, Yrjö Jylhä, Risti lumessa, 1937)

13. Älä **elämää** pelkää,
sen kauneutta kiellä.
Suo sen **tupaasi** tulla
tai jos liettä ei sulla,
sitä vastaan käy **tiellä**,
älä käännä sille selkää.
(Älä elämää pelkää, Kaarlo Sarkia, Unen Kaivo 1936)

14. Ihanat vaaleat **pilvet** liukuvat taivaalla.
Hiljaa ja lumoavasti laulaa **ulappa**.
(Rannalla, Saima Harmaja, Huhtikuu, 1932)

15. Oi, sano **siili**,
olen tunteellinen **siili**,
olen hyvä, kiltti, **hellä**.
(Siilin kuutamo, Kirsi Kunnas, Tiitiäisen satupuu, 1956)